

med Hensyn til at holde Auktioner under Forhold, som ikke absolut kan siges at holdes indenfor Foreningens Rammer, og dette har gjort, at der er bebudet rejst Tiltale imod dem. Det er denne Situation, som gør, at vi maa beskæftige os med disse Sager. Men ingen kan benægte, og ingen vil benægte, at disse Auktioner har været holdte og fremdeles kan holdes under saadanne Former, at de ikke strider imod det lovlige. Stillingen er derfor efter mit Skøn ingenlunde den, at naar vi ikke vedtager et saadant Lovforslag, kan den Slags Auktioner slet ikke holdes mere, medmindre man gaar ind paa at betale det almindelige Auktionsgebyr. Jeg tror fuldt og fast paa, at det vil være muligt at indrette sig under saadanne Former, at det fremdeles kan ske og hvis der sker noget, som der menes, der er Grund til at rejse Tiltale imod, maa der rejses Tiltale imod disse Foreninger og andre. Dette vil Ministeren imidlertid redde dem fra ved Fremsettelsen af dette Forslag, og for saa vidt er jeg enig med ham i, at det er en god Gerning, der her foreslaas. Men den Maade, han gør det paa, kan jeg ingenlunde billige. Naar Stillingen er den, som jeg før nævnede, forekommer det mig, at det naturligeste vilde have været, at man ikke var saa ivrig fra Regeringsmyndighedernes Side til at rejse Tiltale mod disse Foreninger. Man kunde jo give dem en kraftig Advarsel og sige til dem, at hvis det sker igen, vil der ske dem alt muligt ondt; men straks at rejse Tiltale imod dem til Dom og Straf, det synes jeg ikke er absolut nødvendigt. Naar man nu foretrækker at faa det ordnet paa den Maade, som her er foreslaaet, og saa stiller Sagen i Bero og siger: Hvis det Lovforslag gennemføres, saa lader vi Sagerne imod de Foreninger falde, saa kan det ligefrem siges, at vi staar overfor en Tvangssituation. Paa den ene Side hænger det som et truende Sværd over os, at gaar vi ikke med til dette Lovforslags Vedtagelse i den Form, hvori Ministeren vil acceptere det, ja, saa rejses der Tiltale imod Foreningerne, og saa vil man ude omkring i Landet forbande os, fordi vi ikke har villet hjælpe dem ud over den Knibe — og gaar vi med til at vedtage dette Lovforslag, saa vil adskillige bag efter sige, det var en daarlig Tjeneste,

I gjorde os, at de Auktioner, som hidtil har været afholdte afgiftsfrit, og som hidtil har været afholdte indenfor Foreningens Rammer, sættes der nu en Stopper for, og nu skal vi allerunderdanigst ansøge Ministeren om Lov til at afholde disse Auktioner, og han skal foreskrive, under hvilke Former det kan ske, og dernæst skal vi under alle Omstændigheder betale 1 pCt. i Afgift af disse Auktioner. Det er det, som vil ske nu ved Vedtagelsen af dette Forslag, saa det ses, at vi er kommet ind i en slem Skærsild, som det er vanskeligt at slippe ud af. Hvis det nu er saaledes — og derom har jeg ingen Grund til at tvivle og tvivler foreløbig heller ikke derom —, at det er Ministerens alvorlige Villie at ville hjælpe Foreningerne ud over disse Vanskeligheder, saa forekommer det mig, at det vilde være det rigtigste, at man ikke etablerede noget nyt ved det Lovforslag, som her foreligger, men blot lod det blive ved det gamle og lod Foreningerne beholde deres ubestridelige Ret til at afholde Auktioner for og til Medlemmer, og at man blot klarede det Punkt, som er det vanskelige, og som har sat Lovgivningsmagten i Bevægelse, nemlig hvor Grænsen er for, hvad der maa holdes Auktioner paa, og hvem der maa være med til disse Auktioner. Det er egentlig det, vi skulde have defineret i Lovgivningen. Vi skulde afstikke Grænser og sige: under de og de Former har Foreninger Ret til at afholde Auktioner. Men dette Forslag gaar langt videre, det søger at lægge en indirekte Skat paa de Produkter, som omsættes iblandt Landbrugerne, og jeg har dog forstaaet det saaledes, at den højtærede Minister ikke vil være særlig gridsk til at inddrive indirekte Skatter. Derfor haaber jeg, at den højtærede Minister vil være os, der staar som Mindretal, behjælpelig med at gaa den af mig nævnte Vej, og det er der saa meget mere Grund til, som det jo er en midlertidig Lov, der ikke skal gælde i længere Tid, end indtil vi faar en almindelige Auktionslovgivning. Det er jo Meningen, hører vi stadig, at der skal ned sættes en Kommission til at tage hele det store Spørgsmaal om Auktioner under Overvejelse, og da vil det jo være Tiden og Stedet til at afgøre, hvorledes disse Foreninger skal være stillede med Hensyn til